

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 16Csp/126/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718203303
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ľudmila Ostrolucká
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2020:6718203303.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou Mgr. Ľudmilou Ostroluckou, v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36 613 843, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovanej R. Č., L. XX.XX.XXXX, P. J. Š.O. XXX/XX, XXX XX K., o zaplatenie 634,88 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanej **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca (pôvodne Poštová banka, a.s., IČO: 31 340 890) sa žalobou zo dňa 30.04.2018, ktorá bola doručená súdu elektronicky cez portál ÚPVS dňa 26.05.2018, domáhal voči žalovanej zaplatenia dlžnej istiny vo výške 634,88 Eur, dlžných úrokov z istiny do 30.04.2018 vo výške 730,48 Eur, zmluvného úroku vo výške 29,50 % ročne zo sumy 634,88 Eur od 01.05.2018 do zaplatenia a zákonných úrokov z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 634,88 Eur od 01.05.2018 do zaplatenia, ďalej bankových poplatkov vo výške 39,65 Eur a náhrady trov konania z titulu Zmluvy o úvere č. 1384152070, ktorá bola uzatvorená medzi ním ako veriteľom na jednej strane a žalovanou ako dlžníčkou na strane druhej dňa 30.09.2013 (ďalej len „zmluva o úvere“). Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o úvere poskytol žalovanej peňažné prostriedky v sume 700,- Eur (ďalej len „istina“). Žalovaná sa zaviazala vrátiť v zmysle zmluvy o úvere poskytnuté peňažné prostriedky v splátkach a vo výške podľa zmluvy o úvere, keď sa zaviazala vrátiť istinu, úroky, zaplatiť poplatky a iné peňažné plnenia podľa zmluvných dokumentov. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere boli o.i. Obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery (ďalej len „OP“), tiež Všeobecné obchodné podmienky (ďalej len „VOP“) a tiež Sadzobník poplatkov (ďalej len „sadzobník“). Žalovaná svojim podpisom na zmluve o úvere potvrdila, že sa s týmito dokumentmi oboznámila a že súhlasí s ich obsahom. Žalovaná neplnila úver riadne a včas. V dôsledku jej omeškania s plnením úveru pôvodný veriteľ v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyhlásil dňa 03.08.2015 úver za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaná dlžnú sumu z úveru neuhradila, a to ani len sčasti. Preto podal voči nej žalobu na súd.

2. Uznesením č.k. 16Csp/126/2018-63 zo dňa 24.07.2018 súd žalobcu vyzval podľa § 129 a nasl. zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) na doplnenie žaloby o pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností s tým, že opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. Uznesenie bolo doručené právnemu zástupcovi žalobcu dňa 08.08.2018.

3. Na uznesenie súdu žalobca reagoval vyjadrením resp. doplnením žaloby zo dňa 21.08.2018, ktoré bolo doručené súdu elektronicky cez portál ÚPVS dňa 22.08.2018. Žalobca v tomto doplňujúcom podaní k žalobe uviedol, že žalovaná sa zaviazala vrátiť dlh prostredníctvom pravidelných mesačných splátok vo výške 21,- Eur so splatnosťou vždy k 25. dňu v mesiaci. Dátum prvej splátky bol nastavený na deň 25.10.2013. Súčasťou tohto podania je i prehľad úhrad žalovanou a ich započítanie na istinu a na úroky. Žalovaná v období od poskytnutia úveru vykonala úhrady vo výške 294,- Eur, z ktorých na úroky (úrok z omeškania a zmluvný úrok) bola započítaná suma 228,88 Eur a na istinu suma 65,12 Eur. Z uvedeného potom vyplýva, že žalovaná istina predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom vo výške 700,- Eur a započítanými úhradami na istinu 65,12 Eur, t.j. sumu 634,88 Eur. Žalovaná po podaní žaloby nevykonala žiadnu platbu. V zmysle bodu 5.6 Obchodných podmienok účinných ku dňu 30.09.2013 platí, že: „Platby od klienta sa voči pohľadávke banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná, v nasledujúcom poradí: (1) poplatky podľa Sadzobníka poplatkov (2) úrok z omeškania (3) úrok z úveru (4) splátka istiny úveru. V prípade viacerých pohľadávok banky voči klientovi sa platby klienta započítavajú najskôr na pohľadávku skôr splatnú podľa uvedeného poradia...“. Zmluvný úrok z úveru bol dojednaný vo výške 29,50 % ročne. Tento ku dňu 03.08.2015 činil 513,64 Eur, úroky z omeškania boli účtované v sadzbe v roku 2014 do 24.08.2014 5,15 % ročne, od 24.08.2014 do 01.09.2014 v sadzbe 5,15 % ročne a od 25.11.2014 v sadzbe 5,05 % ročne, ku dňu 03.08.2015 predstavovali 87,93 Eur. V tomto doplňujúcom podaní tvrdil, že zmluvný úrok z istiny činí 870,27 Eur (rozdiel medzi sumou 513,64 Eur a sumou 870,27 Eur nevysvetlil), úroky z omeškania 89,09 Eur (rozdiel medzi sumou 87,93 Eur a sumou 89,09 Eur nevysvetlil), spolu 959,36 Eur. Úhrady žalovanej na úroky boli započítané v sume 228,88 Eur, preto neuhradené úroky (zmluvné a úroky z omeškania) uplatnené žalobou predstavujú sumu 730,48 Eur.

4. Na to o žalobe žalobcu súd rozhodol platobným rozkazom Sp.zn. 16Csp/126/2018-72 zo dňa 11.09.2018, ktorým žalobe žalobcu vyhovel.

5. Tento platobný rozkaz sa nepodarilo žalovanej doručiť do vlastných rúk, preto súd uznesením č.k. 16Csp/126/2018-90 zo dňa 20.02.2019 tento platobný rozkaz v plnom rozsahu zrušil podľa § 266 ods. 3 CSP podľa ktorého, ak nemožno doručiť čo i len jednému subjektu na strane žalovaného, súd platobný rozkaz zruší v plnom rozsahu. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 25.04.2019.

6. Po zrušení platobného rozkazu súd uznesením č.k. 16Csp/126/2018-123 zo dňa 06.06.2019 pripustil zmenu na strane žalobcu tak, že pôvodný žalobca Poštová banka, a.s., IČO: 31 340 890 z konania vystupuje a na jeho miesto do konania vstupuje nový žalobca EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803. Dňa 04.06.2019 pôvodný žalobca Poštová banka, a.s., IČO: 31 340 890 elektronicky cez portál ÚPVS doručil súdu procesný návrh na zmenu žalobcu s odôvodnením, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. I/2019 zo dňa 06.05.2019, ktorá bola uzatvorená medzi spoločnosťou Poštová banka, a.s., ako postupcom a spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o., ako postupníkom, došlo k postúpeniu predmetnej pohľadávky, pričom novým hmotnoprávnym veriteľom v konaní sa stala spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803 so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava. Žalobca navrhol podľa § 80 ods. 1 a ods. 2 CSP zmenu žalobcu z Poštová banka, a.s. na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o.. Po pripustení zmeny na strane žalobcu uvedeným uznesením, ktoré bolo vydané podľa § 80 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 CSP, súd ďalej v konaní pokračoval s novým žalobcom, ktorým je spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803. Z dôvodov predmetného uznesenia vyplýva, že súd mal splnené a preukázané procesné podmienky na pripustenie zmeny subjektu na strane žalobcu.

7. Ďalej súd procesne v konaní postupoval tak, že uznesením č.k. 16Csp/126/2018-128 zo dňa 28.06.2019 vyhlásil, že nemá právomoc konať o uplatnenom nároku žalobcu voči žalovanej a konanie zastavil. O nároku strán sporu na trovy konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania. V odôvodnení uznesenia uviedol, že mal preukázané, že bydlisko žalovanej je v Českej republike. V zmysle čl. 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach je preto pre konanie o uplatnenom nároku žalobcu voči žalovanej daná právomoc českých súdov. K takýmto záverom dospel súd v uvedenom uznesení.

8. Na odvolanie žalobcu voči uzneseniu Okresného súdu Zvolen č.k. 16Csp/126/2018-128 zo dňa 28.06.2019 Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, uznesením Sp.zn.: 41Co/97/2019-162 zo dňa 20.11.2019 uznesenie Okresného súdu Zvolen napadnuté odvolaním žalobcu zrušil a vec

vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. V dôvodoch uznesenia uviedol, že pre správne posúdenie právomoci súdu Slovenskej republiky v prejednávanej veci konať je potrebné jednoznačne a bez pochybností vyriešiť otázku bydliska žalovanej. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaná je občiankou Slovenskej republiky s trvalým pobytom na jej území, prechodne sa zdržujúcou na území Českej republiky. Pre posúdenie právomoci súdu Slovenskej republiky je potrebné jednoznačne a bez pochybnosti zistiť charakter zdržiavania sa žalovanej na adrese v Českej republike dopytom na žalovanú, pretože jedine ona môže poskytnúť v tomto smere súdu relevantné vyjadrenie, keďže zo spisu vyplýva, že má hlásený trvalý pobyt na adrese Š. XXX/XX, K.. Na tejto skutočnosti podľa odvolacieho súdu nemení nič ani to, že súd prvej inštancie zistil, že žalovaná na adrese jej trvalého pobytu sa nezdržiava a že zo spisu Okresného súdu Zvolen vedeného pod Sp.zn. 14Csp/31/2018 a zo správy Obvodného oddelenia PZ Detva doručenej do konania vedeného pod Sp.zn. 16Csp/137/2018 ďalej to, že žalovaná odovzdala mestský nájomný byt a odišla za prácou do Českej republiky, kde sa zdržiava na adrese O. XX, J.. Odvolací súd zároveň poukázal na správu Obvodného súdu pre Prahu 7 zo dňa 17.04.2019, z ktorej vyplýva, že o žalovanej nie sú vedené žiadne záznamy v Centrálnych evidenciách osôb, pričom zo správy Polície ČR, Ředitelství služby cizinecké policie, informační oddelení, Praha 3 vyplýva, že žalovaná bola na území Českej republiky nahlásená na ubytovanie naposledy od 25.11.2018 do 31.12.2018 na adrese J. XX, M. A. Y. a že súčasné miesto pobytu žalovanej im nie je známe. Odvolací súd ďalej doplnil, že v prípade, ak v konaní nebude preukázaný úmysel žalovanej trvale sa zdržiavať na súdom zistenej adrese v Českej republike, bude daná právomoc súdu Slovenskej republiky na konanie v predmetnej veci.

9. Po zrušení uznesenia prvoinštančného súdu č.k. 16Csp/126/2018-128 zo dňa 28.06.2019 odvolacím súdom, prvoinštančný súd vykonal procesné úkony v zmysle záverov zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu. Podľa správy Polície České republiky, Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje zo dňa 14.04.2020 žalovaná sa v súčasnej dobe určite nezdržiava na adrese J., O. XXX, nakoľko ide o adresu ubytovne, kde bývajú ubytovaní brigádnici pre miestnu firmu. Táto ubytovňa je však v súčasnej dobe od 01.01.2020 do mesiaca apríl 2020 v rekonštrukcii, pričom v ubytovni nie je nikto ubytovaný. Miestna firma, pre ktorú sú brigádnici ubytovávaní v predmetnom zariadení túto osobu v súčasnej dobe nezamestnáva a nemá ani informácie, kde sa zdržiava. Ani prostredníctvom dožiadania u Okresného súdu v Hodoníne, ČR, sa nepodarilo zadovážiť vyjadrenie žalovanej ohľadne preukázania jej úmyslu trvale sa zdržiavať v Českej republike.

10. Na základe vyššie uvedeného potom prvoinštančný súd byť viazaný právnym názorom odvolacieho súdu vyslovenom v uznesení Sp.zn.: 41Co/97/2019-162 zo dňa 20.11.2019 a to v zmysle § 391 ods. 2 CSP, podľa ktorého, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, dospel k záveru, že v súdnej veci je daná právomoc súdu Slovenskej republiky na konanie podľa čl. 4, čl. 5 ods. 1, čl. 17 ods. 1, čl. 18 ods. 2, čl. 28 ods. 1, čl. 62 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach.

11. Navyše podľa správy Sociálnej poisťovne, Bratislava zo dňa 07.05.2019 žalovaná je poberateľkou invalidného dôchodku, keď dôchodková dávka sa jej poukazuje prostredníctvom pošty na adresu P. Š. XX, XXX XX K..

12. Po ustálení, že predmetná vec patrí do právomoci súdov Slovenskej republiky súd ďalej vo veci konal a uznesením č.k. 16Csp/126/2018-91 zo dňa 20.02.2019 vyzval žalovanú, aby sa vyjadrila k žalobe, uviedla vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojila listiny, na ktoré sa odvoláva a označila dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva. Uznesenie bolo súdom vydané podľa § 167 ods. 2 CSP. Uznesenie bolo žalovanej doručené fikciou doručenia dňa 10.08.2020 podľa § 111 ods. 3 CSP podľa ktorého, ak nemožno doručiť písomnosť na adresu podľa § 106, písomnosť sa považuje dňom vrátenia nedoručenej zásielky súdu za doručenie, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie. Podľa § 106 ods. 1 písm. a/ CSP, ak nejde o doručovanie do elektronickej schránky podľa osobitného predpisu, o doručovanie v osobitných prípadoch podľa § 107 ods. 2 a adresát neuviedol inú adresu na doručovanie, doručuje súd písomnosti fyzickej osobe na adresu evidovanú v Registri obyvateľov Slovenskej republiky alebo adresu miesta pobytu cudzinca na území Slovenskej republiky podľa druhu pobytu cudzinca. Žalovaná v RO SR je prihlásená k trvalému pobytu od 12.12.2014 na adrese Š. XXX/XX, K., keď na túto adresu trvalého pobytu jej bolo fikciou doručené predmetné uznesenie. Na uznesenie žalovaná nereagovala žiadnym spôsobom. Zostala nečinná. Pred doručením predmetného uznesenia súd žalobu s prílohami žalovanej doručil podľa § 116 ods. 2 CSP

zverejnením súdu oznámenia o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu. Súd tak procesne postupoval podľa § 116 ods. 2 CSP podľa ktorého, ak sa súdu nepodarí žalobu doručiť na adresu zistenú postupom podľa odseku 1, zverejní súd oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu. Žaloba sa považuje po 15 dňoch od zverejnenia oznámenia za doručенú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie. Podľa § 116 ods. 3 CSP, ďalšie písomnosti súd žalovanému doručuje na adresu podľa § 106 ods. 1 písm. a/. Žaloba s prílohami bola týmto procesným postupom žalovanej doručená dňa 26.06.2020. Pred postupom podľa § 116 ods. 2 CSP, súd vykonal úkony podľa § 116 ods. 1 CSP za účelom zistenia skutočného pobytu žalovanej, keď pobyt žalovanej sa súdu nepodarilo zistiť.

13. Ešte pred nariadením pojednávania súd výzvou zo dňa 05.08.2020, ktorá bola doručená právneho zástupcovi žalobcu dňa 11.08.2020 vyzval žalobcu na predloženie riadnej špecifikácie žalovanej sumy s príslušenstvom a na doplnenie ďalších skutkových tvrdení najmä ohľadne kedy bola dojednaná splatnosť poslednej mesačnej splátky t.j. splatnosť celého úveru, kedy žalovaná prestala s úhradou splátok, pre nezaplatenie ktorej splátky bola vyhlásená predčasná splatnosť celého úveru, keď skutkové tvrdenia žiadal doložiť dôkazmi.

14. Na túto výzvu žalobca reagoval elektronickým podaním doručeným cez portál eŽaloby dňa 21.08.2020. V tomto vyjadrení poukázal len na vyjadrenie jeho právneho predchodcu zo dňa 21.08.2018. Žiadne nové skutočnosti nedoplnil. Procesne poukázal na ustanovenie § 151 ods. 1 CSP, podľa ktorého skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Nakoľko jeho skutkové tvrdenia neboli protistranou popreté treba ich podľa jeho názoru považovať za tzv. nesporné skutkové tvrdenia na základe čoho v konaní má byť uzavreté, že nesporné skutkové tvrdenia nie je potrebné preukázať ďalšími listinnými, prípadne inými dôkazmi. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 11CoCsp/43/2020 zo dňa 27.05.2020 z ktorého závery v predmetnom vyjadrení citoval.

15. Na prejednanie žaloby súd nariadil pojednávanie na deň 22.09.2020. Tohto pojednávania sa právny zástupca žalobcu zúčastnil, žalovaná sa tohto pojednávania nezúčastnila, na pojednávanie bola predvolaná riadne a včas dňa 10.08.2020 opätovne fikciou doručenia podľa § 111 ods. 3 CSP v spojení s § 106 ods. 6 písm. a/ CSP a v spojení s § 116 ods. 3 CSP. Táto neúčast na pojednávaní neospravedlnila, nepožiadala zo žiadneho dôvodu o odročenie pojednávania. Za zistenia a vyhodnotenia týchto procesných podmienok na konanie potom súd na tomto pojednávaní vec prejednal v prítomnosti právneho zástupcu žalobcu a v neprítomnosti žalovanej, pričom prihliadol na dôkazy predložené v konaní žalobcom, ktorý v konaní predložil a označil na vykonanie listinné dôkazy, žalovaná v konaní nepredložila a neoznačila na vykonanie žiadne dôkazy.

16. Právny zástupca žalobcu v rámci prejednania žaloby ešte doplnil, že predčasná splatnosť úveru bola vyhlásená pre mesačnú splátku splatnú v mesiaci 05/2015, keď táto skutočnosť vyplýva z výzvy na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 20.07.2015, ktorá predchádzala vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, keď úver bol vyhlásený predčasne splatným ku dňu 03.08.2015 výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 03.08.2015. Ku dňu 03.08.2015 žalovaná bola v omeškaní 3 mesiace s úhradou splátky splatnej v mesiaci 05/2015, keď mesačné splátky boli splatné vždy k 30. dňu v mesiaci.

17. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, ktoré v konaní predložil a označil na vykonanie žalobca, keď zistil tento skutkový a právny stav:

18. Podľa predtlačenej formulára Zmluvy o úvere - dostupná pôžička, uzavrela Poštová banka, a.s., a žalovaná zmluvu o úvere dňa 30.09.2013 (ďalej len „zmluva o úvere“). Poštová banka, a.s. zmluvu o úvere uzatvorila ako veriteľ, žalovaná ju uzatvorila ako dlžník. V časti 3/ Zmluva o úvere, podmienky úveru a záverečné ustanovenia predmetom zmluvy o úvere bolo poskytnutie úveru zo strany veriteľa dlžníčke vo výške 700,- Eur. Žalovaná sa zaviazala poskytnutý úver splácať v mesačných splátkach vo výške 21,- Eur. Strany zmluvy o úvere si dojednali i úrok z úveru vo výške 29,50 % ročne. Žalovaná sa zaviazala úver splácať v dohodnutých mesačných splátkach s počtom 72 splátok s tým, že dátum splatnosti prvej splátky bol dojednaný na deň 25.10.2013. Každú ďalšiu mesačnú splátku sa žalovaná zaviazala uhradiť k 25.-temu dňu v mesiaci. Dátum konečnej splatnosti úveru bol dojednaný na deň 25.09.2019. V zmluve o úvere bolo pridelené číslo: 1384152070. V zmluve o úvere je uvedená RPMN 33,84 %, priemerná RPMN je v zmluve o úvere uvedená 25,21 %. Celkové náklady na úver

sú vyčíslené na čiastku 764,62 Eur. Touto zmluvou o úvere vznikol právnomu predchodcovi žalobcu, Poštovej banke, a.s. záväzok poskytnúť žalovanej peňažné prostriedky dojednané v zmluve o úvere, ak splní podmienky stanovené veriteľom do výšky uvedenej v zmluve o úvere. Poskytnutím prostriedkov zo zmluvy o úvere vznikol žalovanej ako dlžníčke záväzok tieto peňažné prostriedky vrátiť, zaplatiť úroky, poplatky a plniť si ostatné povinnosti v zmysle Obchodných podmienok. V zmluve je uvedené, že právne vzťahy neupravené zmluvou o úvere sa riadia VOP, Obchodnými podmienkami, Oboznámením o RPMN, Oznámením o úrokových sadzbách, informáciami o poistení podľa Zákona č. 186/2009 Z.z. a príslušnými ustanoveniami Zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Žalovaná ako klientka banky vyhlásila, že svojim podpisom potvrdzuje, že bola s príslušnými dokumentmi oboznámená a že s nimi súhlasí.

19. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere boli VOP Poštovej banky, a.s., účinné od 15.07.2013, ktoré žalobca pripojil k žalobe a ktoré upravovali bližšie práva a povinnosti zmluvných strán, tiež Obchodné podmienky pre úver dostupná pôžička, dostupná pôžička - šikovná rezerva Poštovej banky, a.s., účinné od 10.06.2013, ktoré tiež žalobca pripojil k žalobe. Z článku 5 bod 5.6 OP vyplýva, že platby od klienta sa voči pohľadávke banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná, v nasledujúcom poradí: (1) poplatky podľa Sadzobníka poplatkov, (2) úrok z omeškania, (3) úrok z úveru, (4) splátka istiny úveru. V prípade viacerých pohľadávok banky voči klientovi sa platby klienta započítavajú najskôr na pohľadávku skôr splatnú podľa uvedeného poradia. Z článku 6 bod 6.2 VOP vyplýva, že ak klient je v omeškani s platením čo i len jednej splátky v plnej, resp. čiastočnej výške, alebo poskytol Poštovej banke nepravdivé údaje o svojej osobe resp. o spoludlžníkovi, alebo v majetkových pomeroch klienta, alebo spoludlžníka nastala podstatná zmena, ktorá môže negatívne ohroziť schopnosť splatiť pohľadávku banky vyplývajúcu zo zmluvy o úvere, alebo na majetok klienta/spoludlžníka bol vyhlásený konkurz alebo exekúcia, alebo klient zomrel, je Poštová banka oprávnená požadovať predčasné splatenie celej istiny úveru vrátane príslušenstva. Z tohto istého článku bod 6.4 OP vyplýva, že v prípade, ak sa úver stane predčasne splatným v zmysle bodu 6.2 OP, Poštová banka je oprávnená úročiť nesplatenú istinu úveru zmluvnou úrokovou sadzbou a sadzbou úroku z omeškania vo výške stanovenej v Oznámení o úrokových sadzbách, a to od dátumu predčasnej splatnosti až do úplného splatenia zmluvného záväzku klienta voči Poštovej banke.

20. Žalobca v konaní predložil i Sadzobník poplatkov Poštová banka, a.s., účinný od 10.08.2013 (č.l. 23-39 spisu).

21. Listom zo dňa 20.07.2015 označeným ako „Upozornenie - Výzva na splatenie dlžnej časti úveru“ banka oznámila žalovanej, že podstatným spôsobom porušila zmluvu o úvere, keď ani napriek predchádzajúcej upomienke neuhradila svoje záväzky voči banke. Banka súčasne žalovanú upozornila v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka na to, že ku dňu 17.07.2015 je pohľadávka banky vyplývajúca zo zmluvy o úvere viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 128,15 Eur, ktorá pohľadávka pozostáva z omeškanej splátky vo výške 92,00 Eur, poplatkov vo výške 36,15 Eur a poistného vo výške 0,00 Eur. Výška sankčného úroku za každý deň omeškania je 0,01 Eur. Banka súčasne týmto listom vyzvala žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy v lehote 15 kalendárnych dní od doručenia výzvy s tým, že ak k úhrade dlžnej sumy nedôjde, banka je oprávnená využiť ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka a vyhlásiť úver predčasne splatným v zmysle príslušných ustanovení zmluvy o úvere a OP a žiadať úhradu celej úverovej pohľadávky. List banka odoslala pre žalovanú na pošte dňa 20.07.2015.

22. Listom zo dňa 03.08.2015 označeným ako „Výzva na úhradu dlžnej sumy“ vyzvala banka žalovanú na úhradu dlžnej sumy, ktorú vyčísliła na čiastku 803,43 Eur, keď túto dlžnú sumu žiadala od žalovanej uhradiť do 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy. Súčasne žalovanej oznámila, že táto nakoľko svojim konaním podstatným spôsobom porušila ustanovenia zmluvy o úvere a OP, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy o úvere, stáva sa úverová pohľadávka zo zmluvy o úvere k 03.08.2015 predčasne splatnou v celom rozsahu. Predčasné zosplatenie úveru bolo žalovanej doručené dňa 06.08.2015.

23. Podľa listiny: „Aktuálny stav úveru ku dňu 30.04.2018“ bola výška čerpaného úveru žalovanou 700,- Eur, žalovaná uhradila 14 mesačných splátok po 21,- Eur, spolu čiastku 294,- Eur pripadajúcu na splátky splatné odo dňa 25.10.2013 do 25.11.2014. Neuhradila žiadnu splátku splatnú od 25.12.2014 s tým, že

je tu evidované predčasné zosplatnenie úveru ku dňu 03.08.2015 a k tomuto dňu vyčíslená istina úveru na čiastku 648,78 Eur.

24. Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok č. I/2019 zo dňa 06.05.2019 súd zistil, že bola uzavretá medzi Poštovou bankou, a.s., IČO: 31340890 ako postupcom a spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803 ako postupníkom, pričom touto zmluvou postúpil postupca na postupníka ku dňu účinnosti zmluvy pohľadávky spolu s príslušenstvom špecifikované v Prílohe č. 1, a to čo do právneho dôvodu, osôb dlžníkov a výšky pohľadávok, pričom pohľadávky sú postupované so všetkým príslušenstvom a všetkými právami, povinnosťami a zabezpečovacími prostriedkami s nimi spojenými. Z výňatku z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok (č.l. 116 spisu), súd zistil, že je tu uvedená aj pohľadávka voči žalovanej, ktorá je predmetom tohto súdneho konania.

25. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

26. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

27. Podľa § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy (okrem iných) zo zmluvy o úvere (§ 497).

28. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

29. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka (v znení platnom a účinnom do 30.11.2013, kedy zmluva o úvere bola uzatvorená), od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššej prípustnej výške.

30. Podľa § 506 Obchodného zákonníka, v znení platnom a účinnom kedy zmluva o úvere bola uzatvorená, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

31. Podľa § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka, v znení platnom a účinnom kedy zmluva o úvere bola uzatvorená, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehotá na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

32. Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

33. Podľa § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka, dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

34. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom do 31.03.2015), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

35. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom do 31.03.2015), ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné

zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

36. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom do 31.03.2015), dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

37. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom do 31.03.2015), spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

38. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

39. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

40. Podľa § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak.

41. Úprava spotrebiteľských zmlúv bola do Občianskeho zákonníka zavedená zákonom č. 150/2004 Z.z. účinného od 01.04.2004, ktorou sa naplňali ciele Smernice Rady 93/13/EHS z 25.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Ustanovenie § 52 Občianskeho zákonníka prešlo následne rôznymi úpravami, podľa prechodných ustanovení následných noviel sa vznik a nároky z dovtedy vzniknutých právnych vzťahov posudzovali podľa pôvodnej právnej úpravy. Doterajšou rozhodovacou činnosťou súdov SR bolo ustálené, že za spotrebiteľskú zmluvu možno považovať každú zmluvu, ktorá je uzatváraná medzi dodávateľom tovarov a služieb na jednej strane, ktorý koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a spotrebiteľom na strane druhej, ktorý nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Tomu zodpovedá aj súčasná úprava citovaného zákonného ustanovenia § 52 Občianskeho zákonníka. Nemali by byť teda žiadne pochybnosti a žalobca ani nenamietal, že spor vznikol zo zmluvy uzavretej medzi obchodníkom pri výkone jeho obchodnej činnosti (poskytovanie bankových služieb) a žalovanou ako spotrebiteľom tejto jeho bankovej služby, t.j. že ide o spotrebiteľskú zmluvu, ktorá síce typovo bola uzatvorená podľa § 497 Obchodného zákonníka, avšak nároky z nej sa posudzujú podľa jednak osobitného zákona, ktorým je Zákon č. 129/2010 Z.z., o spotrebiteľských úveroch a jednak podľa všeobecných ustanovení o spotrebiteľských zmluvách vyplývajúcimi z občianskeho zákonníka, konkrétne § 52 a nasl.. Sporný vzťah tak treba posúdiť vo svetle cieľov Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“). Napriek úprave zmluvy o úvere ako tzv. „absolútneho obchodného vzťahu“, otázky pri dvojakej úprave normami občianskeho civilného práva a práva obchodného súd posudzoval podľa noriem občianskeho práva, ktorá úprava je pre spotrebiteľa výhodnejšia (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/2/2013, uznesenie Ústavného súdu SR sp.zn. I. ÚS 402/2013 zo dňa 19.06.2013).

42. Typovo teda táto spotrebiteľská zmluva bola síce uzatvorená podľa § 497 Obchodného zákonníka, ale nepochybne vzhľadom na svoj spotrebiteľský charakter, vzhľadom na charakter postavenia žalovanej ako spotrebiteľa, táto podlieha právnomu režimu § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a právnomu režimu zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“).

43. V tejto súvislosti súd poukazuje, že novela Občianskeho zákonníka vykonaná Zákom č. 102/2014 Z.z. definitívne normatívne vyriešila (doplnením ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka), že na všetky právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Z autentického výkladu zákonodarcu vyplýva, že Občiansky zákonník bude použitý pokiaľ ide o posudzovanie takých otázok,

ako je otázka premlčania, otázka ručenia, zmluvnej pokuty, uznania záväzku a podobne, aj keby sa na právny režim mala použiť právna úprava Obchodného zákonníka. Predmetné ustanovenie poníma výkladový status a jeho cieľom je iba *expressis verbis* vyjadriť aj doposiaľ platné pravidlo prednostného použitia režimu Občianskeho zákonníka na spotrebiteľské záväzky, ktoré bolo ustálené v aplikačnej praxi súdov prijatím tejto novelizácie, ktoré riešenie odobril aj Ústavný súd SR v uznesení sp.zn. I. ÚS/402/2013 zo dňa 19.06.2013 v ktorom skonštatoval, že prednostným uplatnením Občianskeho zákonníka na prospech spotrebiteľa na úver ako absolútny obchod upravený v Obchodnom zákonníku nedošlo k porušeniu ústavných práv veriteľa. V tejto otázke je súdna prax už ustálená. Ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom spotrebiteľ vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou. Aj v tomto ohľade je súdna prax ustálená (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Ncdo 14/2014 zo dňa 21.04.2015).

44. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách, v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere (zmluva o úvere bola uzatvorená dňa 25.10.2013), ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

45. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby, alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

46. Podľa § 2 zákona č. 129/2010 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie

a/ spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
b/ veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
c/ iným veriteľom právnická osoba, ktorá v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré spĺňajú aspoň jednu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. c/, f/ a l/, pričom tieto úvery alebo pôžičky nespĺňajú žiadnu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. a/, b/, d/, e/, g/ až k/ a m/ až r/; za iného veriteľa sa nepovažuje banka, pobočka zahraničnej banky a finančná inštitúcia podľa osobitného predpisu, ktorá má povolenie na činnosť udelené Národnou bankou Slovenska,
d/ zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

47. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

48. Medzi stranami nebolo sporné uzavretie zmluvy o úvere, na základe ktorej mala žalovaná poskytnúť úver v sume 700,- Eur, ktorý sa zaviazala vrátiť veriteľovi na základe zmluvne dojednaných podmienok.

Žalovaná sa zaviazala úver splácať v mesačných splátkach 21,- Eur s tým, že splatnosť prvej splátky bola dojednaná na deň 25.10.2013 a poslednej na deň 25.09.2019. Zmluva bola uzatvorená dňa 30.09.2013 medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovanou ako dlžníčkou. Strany zmluvy o úvere si dojednali aj úrokovú sadzbu za poskytnutie úveru 29,50 %. Žalovaná sa zaviazala úver splácať v 72 pravidelných mesačných splátkach s tým, že splatnosť každej mesačnej splátky bola dojednaná k 25.-temu dňu v mesiaci, nie k 30.-temu dňu v mesiaci, ako to uvádzal žalobca v rámci prejednávania žaloby. Zmluva o úvere obsahuje i RPMN 33,84 %, priemernú RPMN 25,21 %, poistenie úveru nebolo dojednané, celková výška nákladov žalovanej je vyčíslená na úver v čiastke 764,62 Eur. Ako súd už dôvodí, zmluva o úvere je spotrebiteľskou zmluvou, a hoci typovo bola uzatvorená podľa § 497 Obchodného zákonníka, spravuje sa vzhľadom na spotrebiteľský charakter § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako i osobitným zákonom, ktorým je zákon č. 129/2010 Z.z.. Veriteľ (banka) konal pri uzatvorení zmluvy o úvere v rámci svojho podnikania, či obchodnej činnosti, keď v rámci tohto poskytol žalovanej ako fyzickej osobe úver. Žalovaná pri uzatvorení zmluvného vzťahu nekonala v rámci svojho podnikania, preto má postavenie spotrebiteľa.

49. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka v platnom znení, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

50. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

51. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

52. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

53. Podľa § 111 Občianskeho zákonníka, zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

54. Základným cieľom novej právnej úpravy (§ 54a Občianskeho zákonníka) je vytvorenie priestoru na to, aby dlhy plynúce zo spotrebiteľských zmlúv boli vymáhané len v rozumnom a primeranom čase a dlžník nebol nútený prostriedkami s prvkami štátneho donútenia zaplatiť dlh, vo vzťahu ku ktorému uplynulo značné časové obdobie, v dôsledku čoho by mohla byť oslabená jeho pozícia (napríklad nebude už disponovať dôkazmi). Právo plynúce zo spotrebiteľskej zmluvy sa uplynutím premlčacej doby tak ex lege dostáva do polohy naturálneho záväzku, ktoré je možné splniť dobrovoľne povinným subjektom, avšak toto právo nemožno vymáhať proti vôli povinného subjektu (dlžníka). Za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa v tomto kontexte rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie. Nemožnosť vymáhania premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy zohľadňuje dynamickosť spotrebiteľského prostredia a vedomie tohto rizika má oprávnené motivovať veriteľov vymáhať svoje pohľadávky čo najskôr. Táto právna úprava sa z dôvodu predchádzania prípadnej nerovnosti vzťahuje na obe strany spotrebiteľského vzťahu, na spotrebiteľa aj na dodávateľa.

55. Vykonaným dokazovaním súd ďalej mal v konaní za nesporné, že žalovaná porušila svoju povinnosť poukazovať právnemu predchodcovi žalobcu, pôvodnému veriteľovi dojednané mesačné splátky v sume 21,- Eur, preto právny predchodca žalobcu Upozornením - Výzvou na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 20.07.2015, upozornil žalovanú, že porušila podstatným spôsobom zmluvu o úvere, keď neuhradila svoje splatné záväzky vyplývajúce zo zmluvy o úvere, pričom ju súčasne upozornil podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, že ku dňu 17.07.2015 je pohľadávka banky vyplývajúca zo zmluvy o úvere viac ako tri mesiace po lehote splatnosti. Upozornenie obsahuje aj vyčíslenie pohľadávky na čiastku 128,15 Eur, ktorá v tom čase pozostávala z omeškaných splátok vo výške 92,- Eur a poplatkov vo výške 36,15 Eur. Súčasne týmto upozornením pôvodný veriteľ vyzval žalovanú na uhradenie tejto sumy v lehote do 15 kalendárnych dní od doručenia výzvy s tým, že inak banka bude oprávnená využiť ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka a vyhlásiť úver predčasne splatným v zmysle príslušných ustanovení zmluvy

o úvere a Obchodných podmienok. Táto výzva bola pre žalovanú odoslaná na pošte dňa 20.07.2015. Po upozornení žalovaná svoj záväzok neuhradila, preto právny predchodca žalobcu, veriteľ žalovanej oznámil, že úverová pohľadávka zo zmluvy o úvere sa ku dňu 03.08.2015 stáva predčasne splatnou v celom rozsahu. K tomuto dňu banka evidovala dlžnú sumu 803,43 Eur, ktorú žiadala od žalovanej uhradiť do 10-tich kalendárnych dní od doručenia výzvy. Tento list žalovanej bol doručený dňa 06.08.2015, ako to vyplýva z predloženej doručky. Pôvodný veriteľ pri predčasnom zosplatnení úveru postupoval v zmysle čl. VI. bod 6.2 písm. a/ Obchodných podmienok z ktorých vyplýva, že ak klient je v omeškaní s platením čo i len jednej splátky v plnej, resp. v čiastočnej výške, je banka oprávnená požadovať predčasné splatenie celej istiny úveru vrátane príslušenstva. V zmysle tohto istého článku bod 6.4 obchodných podmienok, v prípade, ak sa úver stane predčasne splatným v zmysle bodu 6.2, banka je oprávnená úročiť nesplatenú istinu úveru zmluvnou úrokovou sadzbou a sadzbou úroku z omeškania vo výške stanovenej v Oznámení o úrokových sadzbách, a to od dátumu predčasnej splatnosti až do úplného splatenia zmluvného záväzku klienta voči banke.

56. Z „Aktuálneho stavu úveru ku dňu 30.04.2018“, ktorý na dôkaz pripojil žalobca k žalobe vyplýva, že žalovaná uhradila pôvodnému veriteľovi 14 mesačných splátok po 21,- Eur, uhradila spolu čiastku 294,- Eur, uhradila teda splátky splatné od 25.10.2013 do 25.11.2014. Pôvodný veriteľ vyhlásil predčasné zosplatnenie úveru ku dňu 03.08.2015. Mohol tak urobiť pre omeškanie žalovanej so splátkou splatnou dňa 25.04.2015, s ktorou mesačnou splátkou žalovaná bola ku dňu 03.08.2015 v omeškaní s úhradou 3 mesiace. Veriteľ platne nemohol vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru pre splátku splatnú dňa 25.05.2015, tak ako to tvrdil žalobca pri prejednaní žaloby resp. mylne tvrdiac pre splátku splatnú dňa 30.05.2015, pretože žalovaná ku dňu 03.08.2015, ku ktorému bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru nebola v omeškaní s úhradou tejto splátky viac ako 3 mesiace. V zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka totiž k zosplatneniu dlhu v spotrebiteľskom zmluvnom vzťahu možno pristúpiť až po 3 mesiacoch od omeškania so zaplatením splátky, pričom toto právo môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

57. Nakoľko žalobca resp. jeho právny predchodca, pôvodný veriteľ podal žalobu na súde o zaplatenie úverovej pohľadávky s príslušenstvom dňa 26.05.2018, pričom úverová pohľadávka sa stala predčasne splatnou pre neuhradenie splátky splatnej dňa 25.04.2015, potom bolo dôvodné žalobu žalobcu zamietnuť, nakoľko právo uplatňované žalobcom je právom premičaným. Premičané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať s prihliadnutím na § 54a Občianskeho zákonníka. Premičacou dobou sa rozumie časový úsek, v ktorom musí byť právo vykonané, inak môžu nastať účinky premičania podľa § 100 Občianskeho zákonníka. Premičacia doba je ustanovená konkrétnym časovým úsekom, ktorý má určený začiatok plynutia; dĺžku premičacej doby určuje zákon a pod sankciou oslabenia vymáhateľnosti nemožno túto dobu zmeniť ani dohodou strán. Jej uplynutím dochádza k právnym účinkom premičania. Z hľadiska prejednávaneho sporu je premičacia doba trojročná (§ 101 Občianskeho zákonníka) a nakoľko zo strany veriteľa došlo k vyhláseniu mimoriadnej (predčasnej) splatnosti úveru (§ 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka), začala plynúť odo dňa splatnosti nesplnenej splátky (§ 103 Občianskeho zákonníka). V zmysle Občianskeho zákonníka premičacia doba na uplatnenie práva začala právnomu predchodcovi žalobcu plynúť odo dňa splatnosti splátky, kvôli ktorej bola vyhlásená mimoriadna (predčasná) splatnosť úveru. Právny predchodca žalobcu mimoriadnu (predčasnú) splatnosť úveru mohol platne vyhlásiť len pre splátku splatnú v mesiaci apríl 2015, konkrétne splatnú dňa 25.04.2015. Veriteľ si tak mohol uplatniť svoje právo na súde najskôr dňa 26.04.2015, kedy sa dostala žalovaná do omeškania („actio nata“). Vzhľadom na to, že ide o dobu určenú podľa rokov, pričom trojročná premičacia doba na uplatnenie práva na zaplatenie úveru začala teda plynúť od 26.04.2015, táto doba končí dňom, ktorý sa číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína (§ 122 Občianskeho zákonníka). Touto udalosťou podľa § 103 Občianskeho zákonníka je zročnosť nesplnenej splátky, teda 25.04.2015, a preto premičacia doba končí dňa 25.04.2018 v dôsledku čoho je žaloba podaná po uplynutí premičacej trojročnej doby, keďže bola podaná na súde dňa 26.05.2018. Nakoľko žalobca resp. právny predchodca žalobcu doručil žalobu na súd po uplynutí trojročnej premičacej doby na uplatnenie práva, súd vzhľadom na ustanovenie § 54a Občianskeho zákonníka na premičanie prihliadol z úradnej povinnosti a premičané právo zo spotrebiteľskej zmluvy žalobcovi nepriznal a žalobu zamietol.

58. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

59. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

60. V konaní bola v plnom rozsahu úspešná žalovaná, preto jej patrí nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu. Žalovanej však v konaní žiadne trovy konania nevznikli, zo spisu pre žalovanú žiadne trovy konania nevyplyvajú. Preto súd o nároku žalovanej na náhradu trov konania voči žalobcovi rozhodol tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

61. Z týchto dôvodov súd po právoplatnosti tohto rozsudku nebude vydávať uznesenie podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v potrebnom počte vyhotovení (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363, § 364 CSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť vyhotovené v písomnej forme, podpísané a v prípade doručenia podania do prebiehajúceho konania s uvedením spisovej značky (§ 127 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a/ sa týkajú procesných podmienok,

b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).